

ACTA DE LA SESSIÓ DEL PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió extraordinària
16 de gener de 2006
20.10h
Sala de Plens

Assistents

Josep Monràs Galindo, alcalde
Oriol Bargalló i Marsal, regidor
Susana Calvo Casadesús, regidora
Josep Cot i Call, regidor
Ana Mª Díaz Aranda, regidora
Alicia Domínguez González, regidora
Rosa Maria Esteve Pérez, regidora
Xavier Fenosa Vilarroya, regidor
Oriol Fort i Marrugat, regidor
Núria Fortuny i Corominas, regidora
Fco. Javier García Belmonte, regidor
Marco Antonio Gómez Escobar, regidor
Carme Guarro Fores, regidora
Feliu Guillaumes i Ràfols, regidor
Antonio López Rodríguez, regidor
Daniel Novo i Sánchez, regidor
Eva María Pazos Jiménez, regidora
Eva Rodríguez Pérez, regidora
Ester Safont Artal, regidora
Jorge Táboas Suárez, regidor

Alícia Puig Romagosa, secretària

Absents

Josep Maria Garzón Llavina, regidor

Ordre del dia

1. Presentació de l'informe anual del Síndic Personer

1. Presentació de l'informe anual del Síndic Personer

L'alcalde dóna la benvinguda al ple extraordinari i explica que hi haurà la lectura del informe del Síndic Personer, aquest serà al segon informe en què el Síndic, Francisco Amaya, donarà informació sobre quina és la visió, queixes i consultes que ciutadans i diversos col·lectius li han fet arribar. Ens recorda que l'eix vertebrador d'aquesta figura és la defensa dels drets dels ciutadans i dels col·lectius que viuen en les ciutats, i la importància, per tant de la figura del Síndic.

A continuació fa la seva intervenció el Síndic Personer, el Sr. Francisco Amaya:

“Senyor Alcalde,
Regidors i Regidores representants de las forces polítiques PSC, CIU, Entesa per Mollet, ERC i PP,
Senyors Síndics, Síndiques, defensors i defensores locals del ciutadà.
Representants d'associacions i Entitats,
Funcionaris de l'administració,
Representants dels diferents mitjans de comunicació,
Ciutadanes i ciutadans,
Amics tots.

Bona tarda, us agraeixo a tots, sincerament la vostra presència a aquest acte.

Ja fa més de dos anys de la restauració a la nostra ciutat de la institució del Síndic Personer com a defensor dels ciutadans i de les ciutadanes en les seves relacions amb l'Ajuntament. Un any més us presento, tal com preveu l'article 144 del Reglament orgànic municipal, la memòria de les activitats desenvolupades durant el passat 2005.

Primer de tot, vull expressar el meu agraïment al senyor Alcalde, als regidors i regidores, als tècnics responsables dels departaments i al personal del seu equip per la seva col·laboració i suport en les actuacions de la institució que represento. Vull manifestar també el meu agraïment als ciutadans i a les ciutadanes que, confiant en aquesta institució, s'hi han dirigit per exposar les seves queixes pensant a trobar una solució als problemes que puguin tenir amb l'administració municipal.

Cada dia, insisteixo més en la meva disponibilitat cap a totes aquelles persones que es trobin en la necessitat d'utilitzar aquesta institució per orientar, assessorar o tramitar les seves queixes.

També agraeixo de tot cor l'interès, l'esforç i la dedicació dels membres del meu equip, de l'oficina del Síndic Personer. Aquest equip fa possible tot el treball.

Mantinc, igual que l'any passat, la il·lusió amb què vaig acceptar la responsabilitat d'aquesta tasca. Puc dir-vos, de nou, que hi dedico sense cap pesar tot el temps de què dispo.

Vull recordar que és per voluntat de l'administració municipal que la institució del Síndic Personer existeix com a eina de mediació i diàleg, però que són els ciutadans i les ciutadanes qui li donen sentit, amb les seves queixes i peticions.

Sabem que la institució és més coneguda cada dia, ja que en aquest segon any hem rebut més persones i els problemes que han motivat les consultes i queixes han estat més variats. Tot i això, penso que la institució encara s'ha de conèixer més.

Pel que fa al funcionament de la institució, puc assegurar que l'experiència ens va fent més eficients i que hem trobat camins més ràpids per atendre i resoldre alguns dels conflictes suscitats. Durant aquest any hem agilitat els tràmits previstos reglamentàriament, mantenint un contacte periòdic i constant amb responsables i funcionaris de les àrees afectades per les queixes. Així, hem evitat molta burocràcia i pèrdua de temps. També hem fet ús, sempre que ha estat possible, de la mediació entre afectats i administració, amb la finalitat de resoldre els conflictes més ràpidament i amb més garanties de satisfacció per als ciutadans.

La Memòria que teniu a les mans recull tot allò que ciutadans i ciutadanes fan arribar al Síndic, ja sigui queixes oficials, en les quals denuncien el que ells creuen una vulneració dels seus drets per part de l'administració, com preocupacions i neguits en la seva percepció de la vida social a la nostra ciutat.

És important considerar que el que jo pugui dir com a Síndic, i el que es recull a la Memòria, és de tots, i no té cap intenció ni signe partidista, ni es decanta per cap idea política. Tot i això, pot haver-hi opinions i comentaris que coincideixin amb les de qualsevol grup o entitat que igualment es preocupen per tot allò que passa a la nostra ciutat.

Així, la Memòria conté un resum de totes les actuacions que hem fet durant aquesta etapa però, més enllà de la missió del Síndic de defensar els drets fonamentals i les llibertats públiques de la ciutadania en la seva relació amb l'administració municipal, també conté tot el que m'arriba sobre la nostra ciutat i que crec que pot ser motiu de preocupació i d'estudi.

El Síndic no vol ser una institució pessimista amb l'actuació de la nostra administració. La funció del Síndic no és criticar l'administració, sinó preocupar-se d'aquells aspectes que la ciutadania pot pensar que no van bé o que no s'han fet bé. Per tant, avui parlarem d'allò que pot millorar.

De cap manera, però, no vull que el meu discurs sigui un repàs de totes les deficiències més o menys importants que té la nostra ciutat. Penso que aquesta acció ja s'ha fet durant l'any en els plens municipals i especialment en el Ple extraordinari sobre l'Estat de la ciutat on vosaltres vaueu exposar i discutir llargament tots els problemes que es plantegen avui a Mollet del Vallès.

De ben segur, vosaltres, amb responsabilitat, us preocupeu i us informeu periòdicament de l'estat de la ciutat, del grau d'eficàcia dels seus serveis i dels problemes de convivència que sovint es plantegen. Sens dubte, amb la voluntat de millorar-ho. Em sembla que coneixeu perfectament les queixes dels ciutadans i les ciutadanes, de les entitats i les associacions, i també les dificultats que a vegades hi ha per solucionar-les.

Avui vull parlar dels ciutadans i de les ciutadanes, de les persones que m'han presentat les seves queixes, les seves preocupacions i els problemes que viuen amb l'administració municipal.

Per això, n'hem fet una classificació per grups. En el primer grup hi trobem:

- Les queixes que impliquen una percepció de manca d'atenció de l'administració municipal cap a la persona. En aquest bloc, hi destaquen les queixes sobre la denegació desol·licituds de llicències d'obres, reclamacions de danys i actuacions de l'administració que en alguna ocasió hagin generat perjudicis.

El segon grup són

- Les queixes que impliquen problemes de convivència entre els ciutadans i les ciutadanes, com ara queixes sobre problemes de sorolls entre veïns i veïnes o entre comunitats de propietaris i activitats comercials i de restauració.

El tercer grup el formen

- Les queixes vinculades a l'àmbit dels Serveis Socials, en què trobem les referents a peticions d'assistència social, habitatge, beques i ajuts...

El quart i últim bloc són

- Les queixes recollides per les associacions i les entitats ciutadanes, de tipus social, ecològic, polític i de serveis a la ciutat.

Començaré per les queixes que impliquen una percepció de manca d'atenció de l'administració municipal cap a la persona,

En aquest sentit, considero que la nostra ciutat té un Ajuntament amb una administració organitzada, amb professionals, amb un equipament adient i conscient del servei que ha de prestar. He pogut constatar la dedicació i l'esperit de servei que tots ells demostren en l'acompliment de la seva tasca, i també vull pensar que tots s'esforcen per superar-se i millorar dia a dia l'atenció i els serveis als ciutadans.

No obstant això, seguim rebent queixes de grups i de persones, la causa de les quals és la sensació de no haver estat tractades amb prou atenció. He de dir que considero que són queixes molt importants perquè afecten directament la persona, i no als seus béns, en el sentit que la persona percep una manca de correcció en el tracte.

Puc dir, a més, que gran part de les queixes que rebem, encara que la seva causa primera es trobi en un problema concret, contenen, en més o menys grau, un sentiment d'haver estat mal atesos pels responsables del departament al qual s'han dirigit, incloent-hi a vegades el regidor corresponent. Aquest sentiment de no ser escoltat, de no ser atès correctament o de no haver tingut respostes a les seves peticions en el temps previst, és general en les persones, les entitats i les associacions.

Vull remarcar que els ciutadans que han formulat una queixa, ho han fet perquè han tingut la sensació de no haver estat correctament atesos, no pas perquè no hagin estat atesos o perquè no s'hagin complert les seves expectatives.

Torno a insistir que no tinc cap dubte de l'esforç, la voluntat i la professionalitat de totes les persones que en el seu dia a dia treballen atenent la ciutadania. Sé que en tots els departaments es treballa complint les lleis i els reglaments, així com uns protocols estipulats per a cada actuació, però he de dir-los que en algunes actuacions d'àrees concretes, els ciutadans han percebut i han sentit que han estat tractats amb un excés d'autoritat, en què no s'ha sabut veure i apreciar que el ciutadà és el protagonista quan es dirigeix a l'administració. L'Administració ha d'atendre, ha d'escoltar i ha de servir amb la màxima correcció i paciència, encara que per això hagi de dedicar, en moltes ocasions, una gran dosi d'esforç a informar i educar el ciutadà.

També sóc conscient, i així ho faig saber quan procedeix, que tots els ciutadans i les ciutadanes hem d'estar disposats a acceptar l'acompliment de la normativa que regeix la vida social de la nostra ciutat, i que en moltes ocasions, pel fet de buscar la millora de les condicions de tots els ciutadans, la norma limita la llibertat d'acció personal en benefici de l'interès general de tota la ciutadania.

El segon grup de queixes correspon a les que impliquen problemes de convivència entre els ciutadans i les ciutadanes

Aquest any hem vist com aquest tipus de queixes han augmentat. Les més habituals són problemes de convivència entre veïns i veïnes, i entre comunitats de propietaris i activitats comercials. Els sorolls, la brutícia, els fums o les males olors generen problemes l'origen dels quals es troba en les accions d'algunes persones o de l'activitat comercial d'un local, i que poden fer insuportable la convivència en un bloc d'habitatges.

Els aparells d'aire condicionat, les calderes de gas o els animals de companyia ens aporten una millor qualitat de vida, però si no se'n fa un bon ús o se'n té una bona cura poden comportar problemes greus de convivència. Així mateix, les activitats comercials permeses en locals contigus a habitatges poden convertir-se, si no estan degudament instal·lades i en condicions correctes de funcionament, en una molèstia per als veïns que han de suportar-ne les conseqüències negatives.

El soroll constitueix una particular forma de contaminació de l'aire, els efectes de la qual sobre la salut humana són poc recomanables tot i que la seva percepció pugui vincular-se parcialment a elements subjectius. Els inconvenients del soroll es vinculen, d'acord amb la jurisprudència constitucional i europea, amb el dret a la integritat física en l'àmbit domiciliari, en la mesura en què impedeixin o dificultin greument el lliure desenvolupament de la personalitat.

És evident que l'Ajuntament ha procurat vetllar per la protecció d'aquests drets davant de possibles vulneracions en tots els àmbits sobre els quals té competències, desenvolupant i fent complir la normativa general que regula el soroll. A Mollet del Vallès disposem de l'*Ordenança de convivència ciutadana i de la via pública*, en què es regula el comportament dels ciutadans i les ciutadanes en relació a les emissions de sorolls, així com l'*Ordenança municipal dels establiments de concurrència pública en l'àmbit de l'hosteleria, jocs d'atzar, d'ambientació musical i d'espectacles i similars*, que regula les condicions tècniques i administratives dels establiments que

desenvolupen aquestes activitats, i també l'*Ordenança municipal de tinença d'animals de companyia*, en què es preveu específicament allò que fa referència a les responsabilitats dels propietaris d'animals en relació als danys, els perjudicis i les molèsties que ocasioni a les persones, a les coses, a les vies i als espais públics. He de dir, però, que no sempre es pot definir la responsabilitat i la implicació de l'administració municipal en aquest tipus de queixes, perquè hi estan implicats altres ens que escapen de l'abast municipal. La resolució de moltes d'elles correspon al Síndic de Greuges de Catalunya, i en d'altres casos, com les disputes entre veïns d'una comunitat de propietaris, correspon a l'àmbit judicial.

No obstant això, en tot allò que li pertocui, l'Ajuntament ha d'actuar exigint l'acompliment de les normatives corresponents evitant així possibles greuges a terceres persones. També ha d'esforçar-se més a escoltar i protegir els ciutadans i les ciutadanes que denunciïn que se senten molestats en el seu propi domicili per causes provocades per altres veïns, i, en conseqüència, adoptar i exigir les mesures apropiades per a la seva correcció.

Passem ara a les queixes vinculades a l'àmbit dels Serveis Socials

Tot i que aquest tipus de queixes han augmentat, la majoria de ciutadans i ciutadanes no han al·legat una manca d'atenció o un mal servei de l'àrea, sinó que el motiu de la queixa ha estat, precisament, la petició d'una ajuda que no ha estat atorgada per l'administració.

En aquests casos el Síndic podria no atendre les persones, ja que la queixa deixa entreveure una petició concreta, econòmica o no, i no tant una vulneració de drets fonamentals o de llibertats públiques. Malgrat que el Síndic no pot ni ha de participar en la concessió de cap tipus d'ajuda a cap ciutadà o ciutadana, considero que, amb la finalitat de donar la màxima atenció a la ciutadania, no puc deixar d'atendre la seva petició, sobretot pels problemes que hi ha al darrere.

Sabem que Mollet del Vallès és una ciutat amb un alt percentatge de persones amb renda baixa i que són moltes les que necessiten ajuda per anar tirant, no només econòmica, també assistència en camps com l'educació, l'atenció i guia personal o d'altres. Tots sabem que la pobresa mai va sola, sinó que arrossega tota mena de mancances.

Davant d'aquesta situació, i amb la voluntat de coadjuvar amb aquest servei públic, la majoria d'actuacions del Síndic han consistit en mediar entre les persones i la regidoria de Serveis Socials i el seu personal o derivar la petició al Síndic de Greuges de Catalunya, si l'àmbit estava vinculat amb l'administració autonòmica o si la petició d'ajuda sobrepassava les possibilitats de l'Ajuntament.

En moltes ocasions m'he trobat amb les persones responsables dels Serveis Socials de l'Ajuntament, tant dels àmbits tècnics com polítics, i puc dir que conec àmpliament el treball que realitzen, la professionalitat i la il·lusió amb què desenvolupen una tasca com aquesta, malgrat la quantitat de dificultats amb les quals es troben dia rera dia. També conec les limitacions que pateixen així com propostes de nous projectes futurs que

esperem que un dia es puguin portar a terme. Estic segur que les queixes dels ciutadans i de les ciutadanes amb problemes socials augmentarien molt més, si no fos per l'estructura dels serveis d'atenció a la ciutadania aconseguida en aquests últims anys. En ella, els diferents estrats socials, nens, famílies, gent gran, persones amb problemes de dependència o immigrants, disposen d'uns serveis que procuren ajudar-los i donar-los sortides als problemes que els preocupen, pels quals les pròpies persones afectades lluiten més que ningú per poder-se'n sortir.

Però no podem deixar de veure la realitat: la problemàtica social creix i l'atenció a les persones necessitades és cada vegada més indispensable a la nostra societat, tot i que s'hagin desenvolupat nous projectes i programes en l'àrea de Serveis Socials. És necessari que, amb la finalitat d'atendre totes les mancances que es plantegen, no només l'àrea de Serveis Socials, sinó també totes les regidories i departaments de l'Ajuntament, facin un esforç encara més gran a dedicar tots els mitjans, les persones i la inversió necessària per disposar de l'estructura i les solucions adequades per cadascuna de les necessitats. Cal lluitar per evitar que es puguin produir situacions de borses de pobresa tan tristament conegudes en altres ciutats molt properes.

Em remeto, amb la idea de corroborar el meu pressentiment sobre l'increment de la quantitat de famílies i persones amb problemes econòmics, a les sol·licituds d'habitatges de renda baixa. Ara fa uns mesos es va fer l'última adjudicació als nous inquilins dels pisos d'ADIGSA, gestionats per la Generalitat de Catalunya, que havien quedat lliures a la ciutat. Per a nou habitatges es van rebre més de cent quaranta sol·licituds, de les quals quaranta, almenys, corresponien a persones amb una situació de veritable necessitat d'allotjament i amb greus problemes econòmics.

En aquest sentit, podem arribar a pensar que quan la situació econòmica d'una família comporta no poder disposar d'habitatge, és molt probable que tampoc permeti cobrir totes i cadascuna de les seves necessitats bàsiques, i es trobin, per tant, amb necessitats d'atenció social de tot tipus.

Per això, torno a insistir que a Mollet del Vallès hi ha certs col·lectius especialment necessitats que requereixen de forma prioritària més atenció d'aquests serveis socials. Són famílies en situació de pobresa, joves sense ocupació, persones amb malalties mentals i altres situacions que fan veure que creix el nombre de perfils diferents que s'engloben en el marc d'aquesta pobresa. La realitat d'un mercat laboral precari i les dificultats d'accedir a l'habitatge acostumen a ser dues constants en la majoria d'aquestes situacions, que sovint se sumen a un sistema de prestacions molt limitat.

Tal com ja deia en la memòria de l'any passat, la situació s'agreuja amb la quantitat de persones immigrades de diferents cultures i costums que plantegen una possibilitat d'integració a la ciutat i que opten a les possibilitats de beneficència i d'atencions públiques. I, això dona lloc a situacions de tensió i a un clima de competència entre persones i grups, i en concret la d'una part de la societat, que és precisament la més humil i més necessitada d'atenció. Per això, penso que s'ha de fer un esforç més gran per atendre aquestes persones de la millor manera.

Crec sincerament que aquesta situació, d'altra banda comú en la majoria de ciutats del nostre país, necessita un pla d'acció social amb imaginació, que englobi tots els mitjans possibles i tots els departaments de l'Ajuntament. Sabem que una part d'iniciatives i accions que s'han de prendre per anar assolint aquest repte escapen a la nostra administració local perquè corresponen als governs de la Generalitat de Catalunya i de l'Estat, però això no ha de ser un impediment perquè a la nostra ciutat s'intenti fer el màxim possible per assolir aquesta situació de benestar, incrementant, d'una banda, els nostres propis serveis i atencions a les persones, i, de l'altra, derivant als altres estaments governamentals les causes i els problemes que sobrepassen la pròpia responsabilitat local.

Per tot això, us demano a l'Ajuntament que no escatimeu esforços ni inversions i feu tot el possible per millorar els serveis que ja funcionen, dotant-los del personal i dels recursos que siguin necessaris, i que poseu en marxa, com abans millor, els que ja es troben en vies d'implementació.

Per acabar aquest àmbit, vull dir-vos que hi ha un reconeixement general a l'atenció i al servei que es presta a tantes persones des dels equips d'assistència social, així com al treball d'educació al carrer i a la feina que desenvolupen tant l'empresa municipal EMFO, com l'Institut Municipal de Serveis als Discapacitats, educant, preparant i ajudant tantes persones a accedir a llocs de treball. També, un reconeixement a la gran validesa de la borsa d'habitatges de lloguer, i al Centre d'acollida temporal, entre d'altres iniciatives municipals. Però vull insistir que cal que es facin realitat projectes com el del Centre obert i el de Prevenció de la violència i del consum de drogues.

El darrer grup fa referència a les queixes percebudes per les associacions i les entitats ciutadanes

Durant aquest segon any he continuat amb el propòsit que des de la meva designació com a Síndic Personer em vaig fer respecte de les associacions i la resta de grups i entitats ciutadanes. Penso que la institució ha d'estar molt a prop de totes aquestes agrupacions per tal d'oferir-los la possibilitat de col·laborar en la resolució d'algunes de les seves reivindicacions.

Aquest any hem rebut les associacions de veïns i veïnes de la ciutat, agrupacions d'immigrants, grups d'ecologistes, de joves i d'altres. En la majoria de les ocasions, el Síndic ha actuat com a mediador entre els grups i les regidories afectades possibilitant el diàleg, l'enteniment i l'acord entre ambdues parts.

Vull fer constar en aquesta memòria la preocupació seriosa que he constatat de cada associació per millorar les condicions de benestar de la nostra ciutat i per això vull comentar algunes de les situacions que més preocupen a aquests veïns i veïnes, com la neteja de la ciutat, la seguretat i la convivència ciutadana.

No pretenc de cap manera repetir les queixes i les crítiques que he rebut cap a l'Ajuntament per aquests assumptes tan tractats per partits polítics, per agrupacions, en plens i en mitjans de comunicació. Però he de dir que són una realitat i que la por per la

percepció d'inseguretat o el disgust per la brutícia en algunes zones de la ciutat són sensacions latents en moltes persones.

Pel que fa a la neteja, cal destacar les queixes per la recollida d'escombraries, tant domèstica com comercial, l'estat en què es troben els contenidors i els seus voltants, i la neteja dels carrers. Són qüestions en què no cal convèncer ningú del que desitgem tots plegats. Penso que administració i ciutadania tenim els mateixos sentiments i els mateixos desitjos de disposar i gaudir d'una ciutat neta, però també sóc conscient que és un problema complex que no es resoldrà amb un augment de personal o de maquinària.

Mantenir la ciutat neta és responsabilitat de tothom, de l'administració i dels ciutadans i de les ciutadanes. No obstant això, és l'administració l'encarregada de posar la imaginació i els mitjans per aconseguir-ho. Per una banda, cal estudiar i posar en marxa un pla global d'educació de la ciutadania i d'exigència ferma de l'acompliment de les corresponents normatives. I per l'altra, cal disposar a la ciutat d'un servei de neteja competent i eficaç.

Un dels factors que més influeixen en un ciutadà o una ciutadana perquè se senti content i orgullós de la seva ciutat és ser conscient de viure en una ciutat neta, de poder-hi passejar sense sentir-se avergonyit o indignat per trobar-se amb contenidors plens i curulls d'escombraries. Sóc conscient que s'han fet campanyes de sensibilització i que s'ha procurat adoptar sistemes de neteja i mitjans moderns, però les circumstàncies actuals a la nostra ciutat fan que sigui necessari un nou plantejament de sensibilització i educació que impedeixi que la brutícia sigui una situació normal als nostres carrers.

Parlem ara de la seguretat. I, per començar, vull recordar que en els últimes mesos s'han produït a la nostra ciutat fets delictius, alguns d'ells molt greus. Les batusses entre joves al carrer i els grups i les bandes concentrats en zones molt concretes de la ciutat, han generat algunes actituds de violència que no s'havien donat mai. I veiem com, a poc a poc, la situació s'agreuja.

Si mirem què passa a altres ciutats com Barcelona, que pateixen més aquest problema, veiem que el panorama no és gens esperançador. Per tant, no podem tancar els ulls ni amagar el cap.

Tots estem impressionats pels esdeveniments socials que han succeït en algunes ciutats de l'Estat i sobretot recentment en els països veïns d'Europa, i això ens hauria de servir per adonar-nos que cal anticipar-se i procurar crear una situació de convivència i benestar on tots els ciutadans i les ciutadanes trobin el seu lloc en una societat en la qual tots els drets i totes les llibertats de cadascú siguin respectats.

No voldria que ningú pensés que sóc alarmista i que estic demanant més control i un augment dels mitjans de seguretat. El meu pensament va més enllà. Crec que no estem únicament davant d'un problema de seguretat, sinó que estem davant d'un problema social que necessita una resposta més en l'àmbit de Serveis Socials, tot i que la tasca que fan els cossos de seguretat és necessària.

La solució no és gens fàcil i dubto que algú sàpiga què fer amb certesa. Per això, no proposaré cap forma d'actuar ni m'atreviré a dir que la solució sigui tenir més policies.

Dic públicament que sé del cert que és la vostra preocupació més important i confio plenament en la responsabilitat de l'equip de govern i en la professionalitat i capacitat dels nostres cossos de seguretat.

Penso que tots hem de comprendre que ens trobem immersos en una situació de conflicte social general, en tots els països europeus, que es dona en la nostra societat en certa manera rica i acomodada però amb un futur incert, i pobra pel que fa a objectius que omplim el cor de les persones.

L'últim tema de què vull parlar, dins d'aquest grup és el de la convivència ciutadana.

Aquest és un altre dels aspectes de l'àmbit social del qual vull fer alguns comentaris dirigits a tothom, a l'administració i a la ciutadania. Actualment s'estan produint problemes de convivència entre veïns d'algunes zones, i parlo de problemes de convivència i no pas de delinqüència.

Com he comentat abans, la nostra societat ha canviat en pocs anys a causa de la gran quantitat de persones immigrades de diferents cultures i costums, i per això, d'una forma o altra, hem de fer una nova inclusió social a la ciutat. Penso que avui tots els ciutadans, els de sempre i els nous, hem de ser conscients que tot just comença aquesta inclusió, per dir-ho d'alguna manera, i que estem lluny de culminar-la. Per això, és possible que es donin situacions de tensió i de competència entre persones i grups, en habitatges i barris de la ciutat.

No és el primer cop que com a Síndic parlo o escric sobre aquest assumpte que em preocupa com a ciutadà i com a persona que creu i sent que tots som iguals i tenim els mateixos drets i deures, prescindint del lloc de naixement, del color i de la cultura que cadascú porta a dins seu.

L'arribada d'aquestes persones ens interpel·la i fins i tot ens descol·loca. Aquesta experiència també la viuen els nous. La configuració d'aquesta nova realitat ens condueix cap a un nou model de ciutadania, una nova realitat social que ens obliga a acostar-nos a l'altre, a canviar vells esquemes de funcionament que semblaven inamovibles.

La "integració" és, doncs, responsabilitat de tothom i per a tothom, per als qui han arribat de lluny i per als qui els rebem. Per tant, parlar de construir una societat integrada, és parlar d'una tasca corresponsable, d'un moviment que apunta cap a dues direccions: la societat d'acollida i els immigrants que hi arriben. No serveix dir "que s'in-tegrin ells", és tot el conjunt de la societat qui ha de treballar perquè resti integrada.

Crec que aquest tema és molt important, i no em cansaré d'insistir-hi. Per això em remetré a les paraules de Norbert Bilbeny, en ocasió dels fets succeïts recentment a

França, que no fan sinó constatar la realitat d'uns fets que podem apreciar nosaltres mateixos. Diu així: “a les nostres ciutats no hi ha marxa enrera ni alternativa per al multiculturalisme. Els qui avui no l'accepten és perquè prefereixen per convicció o, al contrari, per incertesa o por, aferrar-se a la visió monocultural de la nova societat. I hem d'entendre com a multiculturalisme, l'enfocament sociocultural i les polítiques que tracten de reconèixer i promocionar la diversitat cultural en una mateixa societat”.

Queda clar que tampoc en aquest assumpte hi ha solucions clares i fàcils per arribar a una convivència ideal. Ens trobem davant d'una situació complicada, que en alguns casos escapa a l'abast de l'administració local i de la ciutadania, perquè depèn de les polítiques que sobre immigració adopti el Govern de l'Estat.

No obstant això, davant d'aquesta situació no podem simplement esperar, sinó que tant l'Ajuntament com el conjunt de la ciutadania podem fer coses, que, d'altra banda, ja em consta que se n'estan fent. Podem, per exemple, tenir el nostre propi pla d'inclusió de la nova societat i participar-hi.

Crec, i ja ho he comentat abans, que l'administració és conscient de la seva responsabilitat, però també és important saber que, a més dels serveis d'ajuda i els plans d'inserció que en l'actualitat funcionen i els previstos des de l'Ajuntament, s'han organitzat a la nostra ciutat entitats, grups i persones que dediquen el seu temps i els seus esforços a facilitar la convivència entre tots. Espero que aquestes iniciatives s'incrementin i animin molts més ciutadans i ciutadanes a participar-hi ja que, de ben segur, ajudaran a aconseguir el nivell de convivència que tots volem.

És evident que existeixen mitjans i que entre tots podem fer que a la nostra ciutat hi hagi punts de trobada per a les diferents generacions, religions i cultures. És important, i està al nostre abast, que ens coneguem més tots per així fer desaparèixer por i temors. Podem ajudar-nos mútuament i comprendre la complexitat de cadascú.

Hem de ser acollidors els uns amb els altres, respectant i acceptant els valors i costums de cada cultura, intentant tots plegats una uniformitat ètica en els valors fonamentals, sense deixar lloc a cap minva dels drets humans ja assolits en la nostra societat.

I concloc aquest apartat dient que crec fermament en la igualtat i els drets de totes les persones, però també en els deures, perquè tothom, els que ja hi érem i els que han arribat a la ciutat, hem d'acomplir amb uns deures i unes obligacions per disfrutar dels drets.

Tal com acostumo a fer en les meves resolucions, vull acabar donant alguns consells que crec que poden ajudar perquè la ciutadania trobi que el seu Ajuntament és cada cop més atent i eficaç, perquè els doni confiança en saber que totes les seves necessitats i peticions són ateses amb la màxima professionalitat i rigor.

Crec que puc resumir en poques paraules el que vull dir-vos. Penso que tots hem de fer l'esforç d'aprofundir en el concepte de servei a les persones, no confonent-les amb l'expedient que duu el seu nom. Sé que sou professionals i responsables, i que dediqueu moltes hores al treball diari.

Veieu en cada ciutadà i en cada ciutadana una persona única, no un expedient; una persona que es mereix el respecte, l'atenció i la paciència que sigui necessària per atendre-la quan us ho demani. Penseu, per sobre de tot, en les persones, que tot allò que es faci, siguin pedres o obres socials, projectes de cultura o de seguretat, sigui fet per les persones i per a les persones.

Podem arribar a tenir una ciutat bonica i sostenible, però pot ser que alguns ciutadans i ciutadanes no visquin bé, no siguin ateses, es trobin en la pobresa, pateixin les conseqüències d'una mala convivència, o tinguin incerteses i pors.

Intenteu cada dia l'assoliment de ser una administració encara més oberta i més transparent. I cada cop més responsable en la preparació i l'aplicació dels pressupostos.

Vull dir-vos que escolteu, atengueu i respongueu les propostes i les peticions que realitzen els grups, les associacions, les entitats i les persones que tenen una preocupació per participar a millorar les condicions de la nostra ciutat. Intenteu comptar en els vostres plans i projectes amb la possibilitat de col·laboració que us ofereixen aquests grups.

Vull demanar-vos, agraint la vostra atenció i paciència en escoltar-me, que sigueu avantguardistes i pioners, i apliqueu d'ofici normatives que millorin la qualitat de vida de la ciutadania en àmbits com el de les antenes de telefonia mòbil, els sorolls, els fums i les olors o els sistemes de neteja, entre d'altres. I, finalment, no escatimeu esforços a comunicar i donar a conèixer a la ciutadania projectes i resultats amb la finalitat que tots plegats puguem sentir-nos participants de l'evolució de la nostra ciutat.”

L'alcalde explica que els portaveus dels diferents grups municipals presents al Consistori faran la seva intervenció de menor a major nombre de regidors que els conformen, i posteriorment el Síndic podrà donar resposta als plantejaments que es puguin fer des dels diferents grups.

Fa la seva intervenció el portaveu del Grup Municipal Mixt, Sr. Fenosa, que diu:

“ Bona nit a tots i a totes, Sr. Amaya, molt bona nit,

Avui sí que hem tingut temps de llegir el seu informe, i ho hem fet amb molta atenció; el primer que volem fer és felicitar-lo pel seu contingut. Segur que aquesta felicitació serà transmesa a la resta del seu equip; es evident i ho demostra l'informe que la seva institució és cada cop més coneguda, i a la vegada més reconeguda pels nostres ciutadans i això significa que per tant serà molt més útil; no només és l'informe el que ens agrada, el que ens agrada és el dia a dia d'aquest informe, el dia a dia necessari per arribar a poder prendre el tic-tac de la nostra ciutat tal i com vostès ho han fet.

Tots coneixem molt bé com és la situació real de la nostra ciutat, i no és diferent a d'altres ciutats mitjanes o grans, que pateixen els mateixos problemes i dificultats que la nostra. La societat catalana, la societat espanyola, la societat europea, les societats que es diuen riques, viuen una degradació social important per causa del creixement de la

pobresa, a causa de les necessitats de millors aportacions socials, i a la dificultat d'assimilació i d'integració, que significa la migració creixent que vivim. No obstant això, el estar immersos en un problema general, no significa que podem obviar aquesta realitat, i que no posem tots els esforços necessaris i tots els mitjans possibles per frenar aquesta pendent.

Sr. Amaya, el seu informe ens neguiteja, ens neguiteja al nostre grup i estic segur que neguiteja a tots els que l'han llegit a fons. Ja que no ens permet descansar, amb aquelles frases que fem servir molt sovint, "ja fem molt", "no podem arribar a tot", "els percentatges indiquen el contrari", i altres frases similars; tots les utilitzem dia a dia. Per què ens neguiteja? Perquè vostè adverteix de la percepció de falta d'atenció de l'Administració cap a les persones; alguns perquè no han estat tractats amb atenció; altres perquè han estat mal atesos per responsables d'algun departament; alguns fins i tot mal atesos per algun regidor; perquè existeix el sentiment de no ser escoltats o de no ser atesos correctament; perquè algú no ha tingut resposta; i fins i tot alguns diuen que han sofert un excés d'autoritarisme; i no és una sola frase, vostè o recalca varies vegades.

ERC no dubta de la professionalitat dels nostres serveis dins de l'Ajuntament, i estem ben convençuts que la suma de tots aquests incidents no és percentualment significatiu. Però, veu Sr. Amaya, ja estic caient en la frase protectora.

Tots, govern, oposició, absolutament tots, no podem deixar de pensar en cada moment, que estem al servei dels nostres ciutadans, i l'èxit radica en la desaparició de qualsevol esment en aquesta direcció. Hi ha moltes solucions, possiblement formació continua, formació a les persones que estan a l'atenció al ciutadà, i sobretot recordatori continu als responsables regidors d'estar davant d'un problema d'un ciutadà, que està angoixat per allò que denuncia, allò que demana, per allò que reclama.

Per què ens neguitegem? Perquè vostè adverteix de problemes de convivència entre els ciutadans i les ciutadanes. Demana que el compliment de les normatives s'apliqui a tots per igual, per evitar greuges comparatius. Costa creure que això no sigui així, però si es així, si apareix en el seu informe, significa que, algun cop pot haver passat; o el que hem aconseguit es que els ciutadans pensin que això passa.

Per què ens neguiteja? Perquè ens parla de queixes en l'àmbit de serveis socials, vostè ens recorda que cada vegada són més les famílies en situació de pobresa, ens recorda els joves sense ocupació i sense habitatge, ens recorda els disminuïts físics i psíquics i tots el seus problemes i necessitats, ens recorda els immigrants i tota la seva problemàtica, en fi ens recorda la realitat social de Mollet i de moltes altres ciutats com la nostra. Vostè ens diu que coneix els responsables del serveis socials de Mollet, els responsables tècnics, i els responsables polítics; vostè coneix, i nosaltres també la il·lusió per desenvolupar correctament les seves obligacions, i moltes vegades fins i tot d'arribar allà on quasi, quasi no es pot arribar; però vostè segurament també coneix la seva frustració, les seves dificultats, les seves limitacions, algun cop pressupostàries, algun cop pels mitjans, els seus projectes ajornats a l'espera de solucions. ERC reconeix l'esforç efectuat per aquest Ajuntament per anar millorant aquesta situació i també el treball que tot això significa, però segurament no és suficient. Crec que es necessari que

tots busquem solucions, solucions pressupostaries i generoses per part del equip de govern, reclamacions pels departaments de la Generalitat que s'encarreguen d'aquests temes, per part de tots, i aprofitament de les idees aportades per entitats i associacions.

El seu informe ens neguiteja, perquè hi ha queixes manifestades per les associacions i les entitats ciutadanes. És evident, que les discussions polítiques habituals no donen com a resultat que els nostres ciutadans, les associacions i les entitats pensin que arribem a solucionar els problemes que existeixen. No és qüestió que uns diuen que es fa, i uns altres que diuen que no es fa, el que es fa incorrectament; la realitat més dura i la més perillosa és que els nostres ciutadans o no ens creuen i ho demostren queixant-se, i ho fan a la seva institució. Les discussions sobre la neteja o la brutícia són eternes; o el tema de la seguretat ciutadana el debat és continu, la ratio ens indica que tot funciona bé, la realitat és que existeix angoixa al carrer. No existeixen masses problemes de convivència en l'integració dels immigrants, no és problemàtica, hi ha molts que no pensen el mateix, la realitat és que pensem que no ens creuen, ni a uns ni altres, i hauríem de pensar seriosament en el significat d'aquesta desconfiança.

Les seves recomanacions finals són preocupants, hem d'aprofundir en el concepte de serveis a les persones i sé segur que es fan esforços en aquesta direcció, però possiblement són insuficients, o són irreconeixibles. Hem d'aconseguir una administració encara més oberta, més transparent i més responsable, en la preparació i l'aplicació dels pressupostos; i això ens fa pensar, som tot lo accessibles i transparents que podríem ser? És el nostre un pressupost social? Potser valen més vint beques, que vint informes tècnics. Ens diu escoltem, atenguem i responguem a les propostes i peticions que realitzen els grups, les associacions, les entitats, les persones, i a nosaltres ens fa pensar, som positius en aquesta direcció? Potser discriminem tots una proposta per la seva procedència. Ens demana que siguem avantguardistes i pioners, especialment en allò que millori la ciutat i la seva habitabilitat, en això estem totalment d'acord; i que millorem la comunicació on, possiblement, tenim molt a fer encara.

Sr. Amaya, ens l'hem llegit molt a fons, el nostre grup pot garantir-li el que pot fer un grup dins de l'oposició, el seu informe estarà a la nostra taula de treball durant tot l'any, i per la nostra banda progressarem perquè el seu equip tingui una mica menys de feina al 2006, perquè podem canviar coses i les canviem bé. I buscarem o intentarem buscar, la forma d'aconseguir que l'informe tingui realment repercussions, posades en marxa, dia a dia correcte i que no ens neguitegi tant de cara a l'any que ve.

Moltes gràcies.”

A continuació intervé la Sra. Calvo, portaveu del Grup Municipal Popular, que diu:

“Bona nit a tothom,

En primer lloc volia agrair el treball que durant aquest any a realitzat el Sr. Amaya com a Síndic Personer. Un treball dur i no sempre reconegut, però amb l'informe que ens ha presentat, podem tenir de ben segur que, s'ha realitzat amb molt d'interès, amb esforç, i amb la mateixa il·lusió que tenia quan va acceptar el càrrec. Amb això volem fer també extensiu l'agraïment a la constància d'aquelles persones que, com equip, col·laboren

amb el Síndic per a realitzar, de la manera més eficaç, la funció que correspon a la figura del Síndic. Una funció objectiva i independent però lleial als objectius del vostre rol, una funció de mediació, diàleg i defensa dels drets dels nostres ciutadans.

Durant aquest any, són molts els ciutadans i ciutadanes que s'han apropiat a les oficines del Síndic, uns simplement per consultar i d'altres per presentar queixes de diferents situacions, però encara hi ha molta gent que desconeix aquesta figura i les seves funcions. Aquí és on nosaltres pensem que s'hauria de fer més ressò a la seva tasca, de manera que arribés a tots els racons de la ciutat.

En termes generals, ja hem vist la classificació que fa el Síndic de les queixes rebudes, la veritat, es que són sempre les mateixes, el que ens fa pensar es que per part d'aquesta administració no hi ha hagut cap tipus de correcció al respecte. Haig de reconèixer al Síndic que es cert que, tots els ciutadans, tots nosaltres, hem d'acatar la normativa vigent, però també és cert que si volem que ens escoltin, hem de saber escoltar; amb això vull dir que quan un ciutadà ve a l'Ajuntament per un problema, vol una solució, però una solució que convenci i que ens entengui.

Respecte els possibles problemes de convivència, a Mollet tenim una ordenança, ordenança de convivència ciutadana i de la via pública, que tots estem obligats a obeir per igual; i per part de l'Administració, ha d'aplicar amb rigor per evitar, en la mida del que sigui possible, aquests problemes de convivència, tot sabent que segons siguin els ens implicats, la competència correspon al Síndic de Greuges de Catalunya, o bé, en alguns casos, a l'àmbit judicial.

Som conscients que moltes de les sol·licituds rebudes en l'àmbit dels Serveis Socials, no són competència ni de la funció del Síndic, ni en ocasions de la pròpia Administració, tot hi així agraïm el temps dedicat pel Síndic, i esperem que els seus propis suggeriments siguin tinguts en consideració per aquelles administracions competents en la matèria. En les competències que sí són pròpies de l'àmbit municipal, com Administració que som hem de prendre nota d'aquestes reivindicacions i fer-les al més aviat possible una realitat.

Finalment, respecte a les queixes rebudes per les associacions i entitats ciutadanes, tal, com la neteja, la seguretat o la convivència ciutadana, observem que són les mateixes queixes reivindicades contínuament, per tots els que treballem per millorar la nostra ciutat, queixes que no repetiré ara, perquè considero que hi ha molts plens ordinaris durant l'any i que tots els grups ja estem cansats de reivindicar i avui és el seu dia; el dia que vostè (Sr. Francisco Amaya), presenta el seu informe, que realment es el que li hem d'agrair, la tasca que vostè realitza. No és fàcil perquè s'ha de saber escoltar a la gent, i sobretot posar el grau de coneixement i intentar entendre aquests problemes. Però, com li deia, aquestes queixes no són noves i podem comprovar que ja estaven reflectides al informe del Síndic de l'any passat, per tant la única cosa que podem dir es que segueixen les mateixes mancances.

No voldria allargar-me en la meva intervenció, perquè crec que avui és el seu dia Sr. Amaya, l'única cosa que li vull dir, és que nosaltres també volem fer ressò, i fer nostre la seva recomanació final i dir-li que seguirem treballant per tots i cada un dels

ciudadans de Mollet. Li volem tornar a donar les gràcies per la seva tasca, i volia acabar la seva intervenció amb unes paraules del seu informe, que per mi i pel meu grup resumeixen l'objectiu principal, és quan vostè ens diu: "veiem en cada ciutadà i en cada ciutadana una persona única, no un expedient, una persona que es mereix el respecte la tensió i la paciència que sigui necessària per atendre-la quan ho demani.

Gràcies Sr. Amaya."

A continuació intervé el Sr. Guillaumes, portaveu del Grup Municipal de CiU, que de manera literal diu:

"Hola, bon vespre, conciudadans, conciudadanes, representants d'entitats ciutadanes, Síndic Personer,

Ara fa uns anys, no gaires, els representants democràticament elegits de la ciutadania de Mollet, els homes i les dones de Mollet, van prendre la decisió de crear l'institució del Síndic Personer, hom a de dir que ho vam fer per unanimitat, hi havia una acord en que es necessitava una magistratura, de caràcter especial, amb una funció específica, que consistís en vetllar perquè les relacions entre l'Administració Municipal i els ciutadans fossin adequades, fossin les correctes; poc temps després va ser elegit el Sr. Amaya, també per unanimitat, element encara més significatiu, que vostè havia de ser la persona que portés endavant aquesta tasca; repeteixo, per unanimitat de tots el representants municipals; que vol dir això, vol dir que segurament si tots, govern i oposició, vam decidir-nos ha dotar d'una institució, repeteixo específicament o extraordinària, que ens informés, no ens enganyem pas diguem les coses pel seu nom, de les nostres pròpies mancances, vam crear una institució perquè ens informés de les coses que fèiem malament, amb relació amb els ciutadans, crec que no fora massa encertat i en tot cas no seria massa intel·ligent que no li féssim cas; no tindria massa sentit haver creat una institució per no fer-li cas; sobretot perquè vostè denuncia una sèrie de coses, que d'alguna manera, tots sabem i que han sortit reiterades vegades en aquests plens, nosaltres li hem de fer cas quan parla de problemes concrets, que preocupen a la ciutadania, li hem de fer cas sobretot quan a més a més coincideixen amb d'altres processos també oberts per aquest equip de govern, com és el cas dels pressupostos participatius, algunes de les queixes coincideixen també amb el que han dit els ciutadans i ciutadanes en relació als pressupostos participatius; això fa que, a més a més, tinguem la obligació de fer-li més de cas, hi ha dos elements, repeteixo que ens hem dotat els propis gestors democràtics però que ens donen informació, quedem obligats envers d'aquesta informació; el mateix en quan àrees de l'Ajuntament i del seu funcionament, per tant, és una informació valuosa, extraordinàriament valuosa; dit això, tampoc es pot negar les dades quantitatives, es desprèn en el Sr. Fenosa que no li agraden les dades quantitatives, segurament poden agradar més o menys, poden ser fredes o menys fredes, però també és cert que ens donen informació del que veritablement està passant; és significatiu si ens diuen que una persona passa pel carrer o que en passen set, segur que això és una dada significativa; així com li dic que fora absurd no tenir en compte les informacions, les queixes, que ens heu exposat, també hem de posar-les en el seu context. L'Ajuntament deu haver atès, cito a *grosso modo*, unes més de quinze mil gestions al llarg de l'any que vós analitzeu, d'aquestes, quaranta-quatre han merescut una queixa per part dels ciutadans, estem en el context

que estem i això és una feina que no s'improvisa; quinze mil gestions, quaranta-quatre queixes, segurament això no és mèrit d'aquests últims dos anys, això ha de ser mèrit de bastants més anys. Tenim una administració que genera poquíssimes queixes i que la gent per tant la valora positivament, d'això hem d'estar tots satisfets; i pot haver algun element de desconeixement de la institució, com algun altre regidor ha dit, sense dubte, segur que encara hem de donar més a conèixer la institució, aquesta és la seva obligació i segurament encara ho és més la nostra, però també és innegable que, al llarg d'aquests anys de gestió el grau de coneixement ha estat cada vegada més significatiu i també és innegable que si enlloc de quaranta-quatre queixes haguéssim tingut vuitanta-vuit o cent trenta, la xifra també mereixeria dir que no ens podem queixar de la gestió d'aquest Ajuntament; però el cas es que són quaranta-quatre queixes sobre més de quinze mil gestions, i ens hem de declarar satisfets. Ara dit això, no val dir que aquesta mostra no és significativa, no val dir que el problema de quaranta-quatre ciutadans no ha de ser important per aquest equip de govern; personalment, si se'm permet parlar per mi, jo sóc funcionari públic, el primer cap que vaig tenir em va dir dues coses, crec que això ja ho he citat alguna vegada en aquesta sala demano disculpes, una és una frase molt similar a la que heu dit vós, pensa que darrera de cada expedient que és d'un color verd desagradable i que sembla una cosa inhumana, a darrera de cada expedient hi ha les experiències i il·lusions d'una persona. Això és una cosa que no hem d'oblidar mai, per tant, fora un trist favor, amb aquestes quaranta-quatre queixes, no oblidar que darrera hi ha quaranta-quatre il·lusions, quaranta-quatre esperances, quaranta-quatre persones, quaranta-quatre famílies. També em van dir que havia de vetllar molt pel que feia a la meua feina, perquè el que jo digues, en aquest cas, seria interpretat pels ciutadans que m'escoltessin, en el meu cas jo sóc funcionari de la Generalitat, com el que diu la Generalitat; crec que això dóna una especial significació a la feina pública, saber que el que diu cada funcionari públic, el que fa cada funcionari públic serà interpretat per ciutadans i ciutadanes com el que fa l'Ajuntament de Mollet; i per tant, nosaltres tenim una especial obligació com a principal gestor de la cosa pública a Mollet, dels representants democràticament escollits pel poble, per fer que aquestes queixes que vós heu detectat, repeteixo les esperances i les il·lusions d'un bon grup de persones, no se sentin defraudades; posar-ho en el context quaranta-quatre, quinze mil gestions i això es cert, però també posar en context que si nosaltres ens han dotat d'una institució específica i extraordinària per conèixer el que els ciutadans pensen, de la gestió municipal, fora a part de no correcte, fora absolutament tonto, que no li féssim cas; per tant la obligació nostra és fer-li cas, a darrera hi ha les esperances i il·lusions de gent.

Dit això, jo no puc menys de felicitar-lo, cregui que el que heu fet vós, us ho vaig dir personalment i aprofito per dir-ho ara en públic, és molt difícil; si hi ha una cosa difícil, impossible de fer l'administració, és que una institució nova sigui coneguda per tots els ciutadans, costa moltíssim; jo recordo, que vaig estar a l'implantació, el que va ser l'oficina de gestió unificada, de la Generalitat, una cosa que es per entendre'ns l'avi del que ara són les actuals oficines d'atenció al ciutadà, i tot i que tenia una evident utilitat absoluta i extraordinària per tots els ciutadans, que se'ls atengués a totes les hores sobre qualsevol tema, va costar anys i panys que la gent hi anés i entengués que allò era una institució que en definitiva era per profit seu. Vós, Sr. Amaya heu aconseguit, en dos anys que l'immensa majoria dels ciutadans i ciutadanes de Mollet us coneguin, us valorin i confiïn en vós, això és extraordinàriament meritori, no és normal, i suposo que ha de tenir molta més relació amb el vostre tarannà, amb el vostre caràcter, en la vostra

manera de fer, que no pas pròpiament en formes administratives, per això us felicito, per l'èxit i segurament per les vies on l'heu aconseguit. Ara l'únic que podem dir i és per descomptat el màxim èxit que vós heu d'obtenir d'aquest ple, és dir que ens responsabilitzem, que agafem el ferm compromís de fer cas de les vostres recomanacions, aquest és en definitiva l'objectiu final del vostre informe i crec que almenys pel que fa a nosaltres, i crec que en definitiva per tot el equip de govern, la fermesa en aquest compromís la teniu i podeu contar amb ella.

Moltes gràcies.”

Intervé el Sr. López, portaveu del Grup Municipal Entesa per Mollet, que de manera literal diu:

“Hola, bona tarda, bona nit a tots i a totes, agrair a tots els assistents, tant per les entitats aquí representades, com els Síndics convidats, en nom del Grup Municipal Entesa per Mollet, benvinguts i gràcies per la vostra assistència.

El Grup Municipal Entesa per Mollet valorem molt positivament el treball realitzat pel Síndic i el seu grup, per la seva dedicació i, a més a més, que és una dedicació altruista. També s'ha de reconèixer que el Síndic fa una tasca sense contrapartides econòmiques, etc. Per tant, fa una tasca altruista, això té un valor afegit.

Avui no és un dia per la confrontació política entre els grups municipals, lamentem que alguns representants polítics, avui, vulguin aprofitar perquè hi hagi confrontació, avui no és dia de confrontació sinó d'anàlisi. Estudiar, tal i com hem fet nosaltres, l'Entesa per Mollet, per conèixer la realitat de la nostra ciutat, les queixes que han fet els ciutadans i entitats; per tant, en línies generals l'informe recull aquelles deficiències que té la nostra ciutat, o que l'Ajuntament no pot o no té la capacitat suficient per donar resposta; a vegades per alguna mala gestió d'algun funcionari puntual, que en general nosaltres valorem molt positiva, nosaltres valorem que els professionals de la casa, de l'Ajuntament són gent que fan un bon treball i col·laboren amb el Síndic i el seu equip.

També aquest informe, fa una reflexió de fons, del model de societat, de convivència; també diu aquelles mancances o que és el que ciutadans i ciutadanes o entitats valoren negativament com a ciutat, com a convivència; i també que l'Administració no fa a vegades tot el que hauria de fer. Vostè ha enumerat diferents problemàtiques que té la nostra ciutat com és la convivència, com és major atenció a les persones, per tant els Serveis Socials i seguretat ciutadana. També reflecteix vostè la prevenció, la prevenció és molt important pels problemes que tenen molts sectors socials, per no arribar a situacions difícils. Ha dit, que hi ha drets i deures, drets i deures dels ciutadans i ciutadanes; però també de l'Administració; també de l'equip de govern, que ha de posar tots els mitjans.

Des del Grup Municipal de l'Entesa per Mollet seguim considerant la institució del Síndic Personer com una institució vàlida, ho està demostrant el Sr. Amaya i també el seu equip. Aquesta institució ha d'anar consolidant-se cada dia més, com vostè va dir a la Junta de Portaveus, que quan deixés el càrrec volia que tingués tota la infraestructura,

tota la empenta perquè puguin altres Síndics tenir tota la infraestructura per fer un treball millor.

Per tant, nosaltres en línies generals considerem que s'ha fet una bona tasca, i aquestes quaranta-quatre queixes i unes vuitanta consideracions, és per dues raons fonamentals; la primera perquè hi ha més gent que coneix el Síndic Personer, i el seu equip, que és una institució que ajuda a resoldre els seus problemes, això pot ser una raó; i l'altre, que ha estat dita per d'altres portaveus anteriors, es que els problemes persisteixen i es repeteixen, per tant s'ha de treballar molt perquè aquests problemes es resolguin, qüestions socials, qüestions ecològiques, de seguretat, de convivència, etc.. Aquestes creiem que són les raons que fan que hi hagi el doble de queixes, i tampoc considerem que siguin moltes, perquè també hem de reconèixer que la institució del Síndic Personer no és coneguda, i no compartim amb algun portaveu que ha manifestat que l'immensa majoria dels ciutadans i ciutadanes coneixen aquesta figura, considerem que és molt coneguda, però encara no es coneix suficientment. Si es coneixés suficientment tindria molta feina, nosaltres no volem que tingui molta feina el Síndic, volem que tingui molt poca feina, però vivim en una societat, en una ciutat, on els problemes existeixen no només per culpa de les actuacions polítiques sinó també per d'altres qüestions. Aquesta figura ajuda a resoldre, no en el sentit pràctic ja que això ho ha de fer l'equip de govern i les administracions, sinó ajudar a que aquestes queixes, legítimes, dels ciutadans i ciutadanes, puguin tenir solució.

Nosaltres volíem fer algunes reflexions sobre la institució del Síndic, i fer unes valoracions en positiu per enfortir la institució. Creiem que és necessari donar a conèixer encara més la institució del Síndic a tots els sectors socials, creiem que encara no és suficientment conegut, i creiem que s'hauria de fer un esforç perquè sigui més conegut. També és necessari més recursos econòmics i personals per l'equip del Síndic, cal recordar que el Síndic Personer dedica les seves hores lliures després de fer la seva feina i té dos dies de visita i un equip de dues persones, és a dir, creiem que és necessari, per millorar la capacitat del Síndic en donar resposta als ciutadans, més recursos econòmic i també personals. També hem de comprometre'ns tots els Grups Municipals, i avui hi ha hagut un intent, espero que no es segueixi per aquest camí de polititzar la institució del Síndic; això no vol dir, que nosaltres com a Grup Municipal en els plens ordinaris, en els plens de l'estat de la ciutat, lògicament parlem de moltes de les coses que ha destacat el Síndic, ja que són qüestions de la realitat política i les necessitats ciutadanes, però avui creiem convenient no aprofitar la figura del Síndic políticament. Creiem que s'haurien de delimitar les competències més clarament, perquè tots els ciutadans i ciutadanes sàpiguen exactament quines respostes li pot donar el Síndic, perquè crec recordar que el setanta per cent de les visites que ha tingut vostè havien de ser derivades a d'altres administracions. Que els ciutadans sàpiguen clarament quines són les competències del Síndic.

El Síndic té una dedicació del tot altruista, nosaltres llancem un debat, encara que no ens pronunciem perquè ha de ser fet amb consens, dos temes; primer, el Síndic ha de ser una persona amb dedicació plena? , o no?; i l'altre, nosaltres considerem que el volum de treball de l'equip del Síndic necessitaria la figura d'un Síndic adjunt, pensem que aquesta proposta podria ajudar a que el Síndic tindria una persona que la podria substituir, que podria ajudar-li, això no és quelcom que l'EpM s'inventi, sinó que

existeix en d'altres llocs, com el Síndic de Greuges, el Defensor del Poble de l'Estat Espanyol, etc.. Per últim, fem una demanda al equip de govern per agilitar totes les demandes que el Síndic està plantejant, perquè creiem que és necessari donar una resposta ràpida i satisfactòria a les demandes de la ciutadania.

Moltes gràcies.”

Intervé el Sr. Fort, portaveu del Grup Municipal Socialista, que de manera literal diu:

“Senyors i senyora Síndics, Síndic Personer, Alcalde, Regidor, Regidora, representats d'entitats veïnals, de persones molletanes immigrades del Marroc, del Senegal, de Mauritània, representats d'entitats de solidaritat, de salut, de cultura, d'educació, Sr. Rector de la Parròquia de Sant Vicenç, regidors i regidores, ciutadans i ciutadanes molt bona tarda.

Aquest és probablement, encara que pugui semblar el contrari, el ple més difícil de tots, el ple en què la intervenció d'un representant de la ciutadania, en aquest cas com a representant del PSC del govern de la ciutat, és el més difícil de tots. Perquè aquest és un ple en el que no ens venim a defensar, sinó que venim a escoltar i acceptar amb humilitat allò que el Síndic Personer ens diu, per tant és un ple en el que no ens podem esplaiar en les coses bones que passa en la ciutat, que són moltes, que són la majoria de les coses, però en aquestes coses avui no ens podem esplaiar, hem només d'assumir aquelles coses que fem malament o que podríem fer millor. I això és important. Per això precisament, és el ple més important i més difícil, en aquesta conjuntura de ser el ple més important i més difícil, jo d'entrada els demano a tots excuses per les improvisacions que pugui fer i pels errors que pugui cometre.

En tot cas, i en primer lloc i lògicament, agrair la feina al Síndic Personer el Sr. Francisco Amaya, per moltes coses. Per la visió humanística de les lleis, dels drets, de l'administració i de la democràcia; no és una visió des de la política, entre cometes, en aquesta visió negativa que a vegades tenim de la política, no és una visió tècnica, ni des del tècnic administratiu, ni des del tècnic jurídic, sinó des de l'humanisme, és d'agrair una visió des de l'humanisme del que passa a la ciutat. I en aquest sentit, la seva contribució és una contribució essencial per la millora de l'administració, perquè ho mira des d'aquests ulls i ho mira des d'aquests ulls humanístics, humanístics arrelats a la seva manera de ser. I per tant aquesta contribució essencial per la millora de l'administració, són i comporta aportacions sempre pensant en el bé comú, no pensant ni amb els uns ni amb els altres, ni al d'un color ni al de l'altre, ni els que governen ni els de l'oposició, pensant sempre en el bé comú. I en aquest pensar sempre en el bé comú es nota, es percep permanentment la sensibilitat en la crítica que nosaltres els que governem ens pot fer, i sempre aquesta sensibilitat es trasllueix en aquesta voluntat d'ajudar-nos a millorar. Ell ho diu en tres paraules, objectivitat, independència, lleialtat. En tot això i aquest document que ens presenta el Síndic, sortosament una vegada l'any, es trasllueix també, en cada una de les seves paraules un enorme respecte pels treballadors municipals i un enorme respecte pels càrrecs electes, i això també és molt d'agrair perquè normalment, no es percep aquest enorme respecte als treballadors municipals i als càrrecs electes que des de la seva institució així s'esmenti, en un document com és aquest d'anàlisi del que ha passat durant l'any em sembla molt

important. Per tant, agraïm tot això, agraïm també perquè està convertint en normal, en quotidiana, en socialment legítima i arrelada, aquesta nova institució de la ciutat i de la democràcia.

Abans d'entrar en el contingut de l'informe, val a dir que aquest informe no ens neguiteja, aquest informe ens esperona. Malgrat com deia abans, aquest ple d'avui no sigui el ple de les queixes, que aquest ple d'avui sigui el ple de les queixes, de les preocupacions, dels problemes, i no pas un ple on puguem esplaiar-nos en tot allò que passa a la ciutat, allò de bo que passa a la ciutat, com que som optimistes, optimistes per la ciutat i amb la ciutat, aquest informe ens esperona i esperem que sempre sigui així, que ens segueixi esperonant la crítica constructiva i plena d'humanitat del Síndic Personer.

Aquest informe aquesta memòria, tal com diu el Síndic, implica la consolidació, la normalització, la institucionalització, el prestigi i el coneixement del Síndic Personer. I és lògic que amb un millor coneixement dels Síndics, se n'ha fet més promoció, ha treballat moltíssim aquest coneixement d'aquesta eina de la ciutadania, és lògic que en aquest millor coneixement d'aquesta eina de la ciutadania hi hagi un ús més important d'aquesta eina, i per tant, és lògic que hi hagi un augment considerable de queixes, de consultes de la ciutadania. No hem de fer una relació directe entre més queixes més consultes, més mal estar, sinó més queixes més consultes en bona part vinculat el millor coneixement d'una eina fonamental.

El Síndic en aquesta visió que deia abans, sobre com contempla la ciutat i com fa aquest informe i la seva feina, diu: “ajudar a la creació d'una consciència clara sobre la responsabilitat que tots tenim en la societat en que vivim”. Aquest em sembla que és també un punt essencial del treball del Síndic, no és una persona que digui, això és feina de l'Ajuntament com que paguem impostos ja ho fem tot; el Síndic em sembla que amb una consciència claríssima del que significa la política, del que significa la societat, parla d'una responsabilitat que tots tenim amb la societat en que vivim. Així va seguint en aquest criteri que és d'agrair que sigui així, i que explica el per què en el Sr. Amaya el vam triar per unanimitat, precisament per aquest fons humanístic i per aquesta capacitat de objectivitat, independència i lleialtat.

Voldria esmentar, saltant-me algunes coses perquè el discurs podria ser massa llarg i avui com han dit els meus companys és el dia del Síndic, i no pas de tots nosaltres que hauríem de venir a escoltar fonamentalment, voldria però esmentar el fet de que el nostre Síndic Personer ha estat elegit secretari i membre de la junta directiva de l'Associació de Síndics/Síndiques Defensors i Defensores Locals de Catalunya, implica això que està fent una feina excel·lent, reconeguda i això ens agrada i ens satisfà. Com ens satisfà també poder oferir al Síndic a partir de les properes setmanes una nova i millor ubicació a l'antiga Casa de la Vila, a la plaça Prat de la Riba, per tal de poder tenir una millor imatge i una millor atenció a la ciutadania.

Entrant una mica més en l'informe, com deia ell ho ha basat en tres àmbits diferents. En un primer, manca d'atenció de l'administració municipal a la persona, aquest és un tema que realment ens mereix a nosaltres la màxima atenció; creiem que si una cosa és senzilla és atendre bé a les persones, i creiem, i després ho intentaré demostrar d'una

altra manera, que això és el que és normal, el que és usual en aquesta administració, l'atenció al màxim de bé possible sempre a la ciutadania, als nostres homes i dones que són els participants, els socis fonamentals d'aquesta empresa essencial que és l'Ajuntament. Parla també de problemes de convivència entre els ciutadans i les ciutadanes, problemes de convivència de comunitats de propietaris i activitats comercials, sorolls, brutícia, fum, males olors, tot causat pels mateixos veïns o per l'activitat comercial d'un local etc. aparells d'aire condicionat, soroll etc., etc., i diu: "l'Ajuntament ha procurat vetllar per la protecció d'aquests drets" i també diu: "no sempre es pot definir la responsabilitat i l'implicació de l'administració municipal en aquest tipus de queixes", no dic això per treure a l'Ajuntament les seves responsabilitats, sinó per anar a l'arrel dels problemes de convivència, els problemes de convivència tenen una arrel en l'individualisme, en la manca de diàleg, que la nostra societat crea, i és precisament això el que hem de treballar entre tots nosaltres.

En el tema de serveis socials, els dos punts per resumir de la seva intervenció, el que motivava la queixa era precisament la petició d'una ajuda que no havia estat atorgada per l'administració. I diu en un altre moment que la problemàtica social i l'atenció a les persones necessitades és un problema creixent a la nostra societat, crec que aquestes dues coses lliguen perfectament, ningú, cap entitat, cap societat, cap institució en aquests moments dissortadament està en condicions, de poder satisfer totes i cada una de les immenses necessitats socials de la nostra societat. És un punt que, ja en parlaré després, també cal treballar-hi.

Finalment, en l'àmbit de problemes percebuts per les associacions i les entitats, bàsicament neteja, seguretat i convivència ciutadana, val a dir que, també cal analitzar molt bé aquests temes sense mai excloure les responsabilitats municipals que ho són. Aquí hi ha tres aspectes força diferenciats, les responsabilitats municipals, les responsabilitats de la ciutadania, i les responsabilitats de la societat; neteja, seguretat i convivència ciutadana no són només un problema de Mollet, sinó són un problema de la nostra civilització. Els problemes de la neteja tenen l'arrel en una manca d'urbanitat, en una manca de convivència, en una manca d'arrelament, en el sentit de no sentir-nos pròpia la ciutat; amb més urbanitat, amb més convivència, amb més arrelament a la nostra ciutat, bona part dels problemes de neteja no hauríem de pagar-los entre tots a base d'impostos, sinó que es resoldrien a base de l'acció de la ciutadania, tot i això és feina municipal. Els problemes de la seguretat més subjectius que objectius, més de percepció que de constatació, es basen en la manca de principis afermats, afermats en l'ànima en la frustració, en la desesperança, un problema que ens supera moltes vegades i que l'Ajuntament es troba sovint amb unes eines insuficients per poder-hi lluitar. I els problemes de la convivència, com deia abans, neixen de l'individualisme, i de la manca de diàleg, no forçosament d'una mala gestió municipal. Dic això, exclusivament, perquè estem parlant de problemes aquests que esmenten, en aquest cas de les associacions i entitats molletanes, problemes que podem resoldre en la mesura que els creiem problemes de tots, no pas només problemes de l'Ajuntament, en la mesura que els creiem problemes de tots els podem començar a resoldre. I això lògicament sense mai nosaltres treure les nostres responsabilitats.

Situem ara les coses en el lloc exacte, i no ho dic pas pel Síndic Personer, ni molt menys, com deia abans fa un informe d'una objectivitat impressionant, sinó per qui volgués, qui tingués la temptació de fer un ús partidista del informe.

S'ha dit repetidament i ens complau que sigui així, malgrat que siguin pocs, i si són pocs tots i totes, tenen l'empremta indestructible de la persona. Què vull dir amb això? Doncs, vull dir que veureu els números és una cosa, però malgrat que aquests números puguin dir que la problemàtica és menor, com deia abans i com han dit molts companys, tots i cada un d'aquests problemes impliquen al darrera una persona, i tots tenen l'empremta indestructible d'això de ser persona.

L'Oficina d'Atenció Ciutadana ha rebut en l'últim any 56.611 persones, 56.611 persones han passat per l'OAC; s'han rebut 27.836 comunicacions, això que en diem instàncies, en el registre d'entrada; per tant, d'aquest nombre impressionant de persones hi ha hagut quaranta-quatre que han considerat que han estat mal ateses. Situem, per tant, exactament els nombres, sense obviar, per descomptat, en cap cas aquestes quaranta-quatre persones, situem-ho en un context d'una ciutat que treballa moltíssim, que té molta gent, i que l'Ajuntament serveix moltíssim a les persones; cinquanta-sis mil n'han passat pel pis de sota. Per tant, crec que és important per tal de que ningú en faci un mal ús dels números i de les accions del Síndic Personer, la realitat de les relacions que té l'Ajuntament amb la ciutadania.

Dit tot això, però que fem, fem alguna cosa contra aquestes denúncies que ens fa en Síndic? Denúncies que en bona lògica ens fa el Síndic. En relació amb les reunions, les activitats, la correspondència amb la ciutadania. Amb les associacions de veïns hem tingut trenta-tres reunions, amb les associacions de gent gran dinou, amb les associacions de dones vuit, dos amb el Consell Municipal de Dones, dos del Consell Municipal de Violència Contra les Dones, la Taula de Coordinació d'Immigrants s'ha reunit cinc vegades; hi ha hagut reunions amb diverses entitats amb Serveis Socials, amb AFIMOI deu de tècniques i cinc de polítiques, amb el Bosc sis de tècniques i sis de polítiques, amb el taller Alborada set de tècniques i dues de polítiques, amb Creu Roja deu, amb ADIMO quatre, amb els afectats per diabetis sis, amb La Llum sis, amb ALAMO sis, amb l'Associació Contra el Càncer dues, etc. En l'àmbit de la cultura i de la joventut hi ha hagut noranta-cinc reunions amb entitats culturals i de joventut, trenta-nou reunions amb ciutadans o empreses vinculades amb temes de cultura. Es a dir, intentem al màxim possible, la màxima comunicació per conèixer que li passa a la ciutadania, que vol la ciutadania, que desitja la ciutadania, i intentar que aquestes quaranta-quatre que ens esmenta el Síndic, que cada vegada siguin menys.

Alguns dels aspectes que ens esmenta el Síndic i estem treballant ja, i precisament en el pressupost del 2006 reflecteix ja alguna d'aquestes inquietuds, per exemple, un augment del 30% del pressupost dels Serveis Socials; per exemple, la creació de la figura del inspector cívic i dels vigilants cívics, per tal d'evitar que en els parcs, en els espais públics es facin malifetes; per exemple, l'increment de personal de la Policia Municipal; per exemple, l'inici de les noves dependències de la Policia Municipal, per tal de que ens pugui servir millor en l'àmbit de seguretat i convivència; per exemple, un increment notable, notabilíssim en els recursos en relació amb la neteja; per exemple, la creació d'un servei municipal de mediació, per tal de coordinar tots els serveis municipals que

en aquests moments fan mediació, des de serveis socials, policia municipal, educació, etc.; per exemple, la revisió de l'ordenança municipal de convivència ciutadana.

Esmento això, només perquè som sensibles, som plenament sensibles al que ens proposa el Síndic Personer, i ens preocupa que hi hagi qualsevol nombre de ciutadans, quaranta-quatre, que puguin estar insatisfets de l'acció municipal. Si algú és conscient de les mancances de la ciutat, dels problemes dels nostres homes i dones, dels nostres avis, dels nostres joves, infants, són els membres del govern. Els que vivim dia a dia, sovint amb dolor, sovint amb dolor insisteixo, les limitacions que ens envolten i ens condicionen. Pensem que no és moralment lícit aduir, que els representats democràtics de la ciutadania, no fem tot el possible pel bé de la majoria, pel bé de la ciutat. Per tant, agraïm profundament al Síndic aquesta visió humanística, aquests criteris basats en l'objectivitat, l'independència i la lleialtat, aquesta defensa dels drets, i la defensa del compliment dels deures, aquesta enorme sensibilitat envers les persones més desfavorides, especialment les persones immigrades, aquesta concepció de la institució municipal com a primer servei a les persones. Amb l'agraïment expressar la nostra coincidència amb aquests criteris, voldria acabar amb unes paraules de l'Alcalde, unes paraules de l'Alcalde perquè coincideixen amb unes paraules finals del Síndic Personer, quan el Síndic Personer diu, vull dir-vos que escolteu, atengueu i respongueu; l'Alcalde en el seu informe de l'estat de la Ciutat que es va presentar just fa un mes, deia el diàleg com a objectius, el diàleg per tal d'aconseguir un millor apropament entre la ciutadania i l'Ajuntament, entre els representats i els representants, un diàleg per saber millor que vol que necessita, que desitja, que somiar la ciutat, un diàleg que ens obliga a tots a atendre i escoltar, un diàleg que fa possible com a eina imprescindible recollir amb més precisió els sentiments dels nostres homes i de les nostres dones, els sentiments dels nostres conciutadans.

En resum, Sr. Síndic, Sr. Francisco Amaya, moltíssimes gràcies.”

Fa la intervenció el Síndic Personer, Francisco Amaya, que diu:

“Jo, penso que cadascú de vosaltres heu agafat, allò que creieu que és interessant per la vostra manera, per la vostra forma de treballar i de portar a terme, i jo estic content de que sigui així. Vosaltres teniu un tarannà i jo en tinc un altre.

Volia puntualitzar seriosament, una cosa que he dit abans, i que no voldria que es passes per alt. Jo dic: “ la memòria conté un resum de totes les actuacions que hem fet durant aquesta etapa”, però va més enllà, més enllà, el Síndic a més de defensar, de protegir o d'ajudar aquests quaranta-quatre ciutadans, persones úniques irrepetibles, que no són un número a nivell comptable; vosaltres sabeu que jo sóc enginyer i sé de qualitat i de indicadors de qualitat, penso que sé de que va; jo com a Síndic, vosaltres potser sí, no puc permetre d'alguna manera, sí que quaranta-quatre queixes en relació a la quantitat d'atencions, es podria considerar una perfecció, jo diria que el Síndic Personer està per aquestes quaranta-quatre persones, les altres no fan falta que vinguin. Ja està bé, i jo estic content i sóc el que més presumeix fora d'aquí de Mollet, de la qualitat, de la professionalitat dels nostres professionals que tenim a l'administració, no us contenteu en dir que són quaranta-quatre, són quaranta-quatre, i són quaranta-quatre persones que s'ha atendre. El anar més enllà, vol dir que jo camino per la ciutat, d'alguna manera la gent ve i jo estic amb la gent, conec la gent i conec el poble, i llavors no m'invento i no

vull ser alarmista, però vull que sapigueu que les coses que jo dic, us transmeto, que sóc transmissor d'allò que la gent pel carrer em diu. És significatiu les quantitats, però jo diria que jo vaig una mica més enllà d'aquestes quaranta-quatre queixes. No vull ser una institució pessimista, sí que podeu tenir neguit, però no, jo estic en que no hem d'estar neguitosos sinó preocupats, perquè estem en el moment de no deixar que les coses vagin a pitjor. No hem d'estar neguitosos perquè el neguit no deixa treballar bé, però sí preocupats, d'alguna manera, ser imaginatius, ser pioners, que permetin una millor convivència. Sí que és veritat, i ho he dit i si llegiu poc a poc la meva memòria, veureu que no critico o no dic només coses a l'administració, sinó també coses als ciutadans, i jo sóc un ciutadà, i els ciutadans tenim una responsabilitat gran de participació en tot allò que he dit, però sí que és veritat que l'administració ha de tenir la iniciativa, la imaginació, ha d'anar avançada, i ha de tenir mecanismes que siguin capaços d'arrossegar a la gent, d'arrossegar a les entitats, les associacions i entre tots farem una convivència millor.

Penso que d'alguna manera heu agafat allò que penso, allò que dic i que és el meu interès, la percepció que jo tinc. I he dit percepció, la percepció de vegades si que és subjectiva de certes persones, però sí que és veritat que cada persona té dret a viure en una ciutat que pensi que es maca, que es bonica, que està neta, que és segura i que vosaltres com administradors teniu aquesta responsabilitat de tirar endavant, i jo sóc el primer que valoro, la vostra actuació, que tinc confiança plena en el equip de govern, en el cos de policia, i en tots el funcionaris que es dediquen a l'atenció.

A més, dono les gràcies pel respecte que em teniu, i l'estimació, i us ho dic amb una gran sinceritat us aprecio a tots, i us tinc una gran estima, perquè sé que treballeu molt, us dediqueu tot el que podeu, i que la vostra preocupació realment és la Ciutat. I per tant, d'alguna manera, és una situació que hem d'acceptar tenir un punt de vista, com diu l'Oriol, que les persones són el que més ens ha de preocupar i per elles hem de fer la ciutat.

Gràcies a tothom.”

Intervé l' alcalde, Sr. Josep Monràs, que diu de manera literal:

“Abans de finalitzar aquesta sessió que es tal com s'havia programat, i com els hi comentava abans per part de la Junta de Portaveus. No ho he fet al inici, perquè havíem arribat una mica tard, perquè havíem estat compartint amb els companys Síndics en aquest cas en Francisco Amaya, i espero que a partir d'avui també de la nostra ciutat amb el Síndic de Santa Coloma de Gramenet, que ens acompanya la Síndica de Vilafranca del Penedès i el coordinador del fòrum de Síndics, hem estat compartint quines eren les situacions similars d'altres ciutats del nostre país, de Catalunya. Idealment compartíem que moltes de les inquietuds que reflecteixen sobre les queixes que li van fent al Síndic són queixes que malauradament, desgraciadament, també pateixen altres ciutats. Per tant, no som diferents del que passa al nostre entorn, ni el nostre entorn més immediat, ni el més llunyà com també reflecteix, el propi informe del Síndic. Vull agrair la seva presència en aquí fent costat al Síndic Personer de la nostra ciutat. Ell sap que aquest any tenim un repte important que és organitzar una trobada de síndics aquí a la nostra ciutat. Jo crec que és un orgull per tots el ciutadans i ciutadanes

de Mollet que el nostre Síndic, amb tots els respectes cap a la resta, pugui ser el secretari d'aquesta organització, i que hi hagi aquesta trobada per reflexionar sobre el futur d'aquesta figura, i per encoratjar altres municipis que encara no tenen aquesta figura que la puguin tenir i que per tant conformi aquest univers institucional per tal que hi hagi altres persones que garanteixin aquests drets, que en definitiva és la primera obligació de l'administració, però bo és que hi sigui aquesta figura perquè també els ciutadans s'hi puguin dirigir; i no solament s'hi puguin dirigir en el mateix sentit que explica en Francisco Amaya, no solament en respecte a la queixa, sinó a la simple consulta, que moltes vegades aquesta consulta fa aclarir algunes coses i no genera la queixa perquè tothom sap exactament quin és el seu posicionament, i sap perfectament allà on té que anar a queixar-se, que no sempre és l'administració local. Farem aquesta trobada, sap el Síndic que ens tindrà al seu costat, com sempre ha estat així, des del primer moment que va tenir aquest càrrec.

De la lectura, tots i cadascun dels Grups Municipals ha fet la seva pròpia lectura d'aquest informe, com deia també el Síndic, cada un ha anat agafant aquelles coses que per els interessos legítims dels diferents grups els hi semblava més adients de poder agafar d'aquest informe; però jo crec que es bo fer una lectura completa, una lectura no esbiaixada, una lectura del principi al final, una lectura del seu just terme de tot allò que acaba de passar en la ciutat, i sense cap mena de dubte, solament que hi hagi un ciutadà o una ciutadana que hagi tingut una queixa i que no hagi estat ben atesa, encara que la resposta hagi estat negativa, de ben segur que el govern de la ciutat farà tot el possible perquè això no passi, encara que sigui una sola, i encara que fins i tot aquella persona no tingui raó; perquè molts cops, tots sabem que quan l'informació que se'ls hi dona és negativa, el mateix Síndic n'ha tingut constància també i ho ha patit en la seva pròpia figura, quan hi ha anat un ciutadà o una ciutadana a veure'l i ell amb tota la cordialitat, amb tota l'amabilitat, li ha dit: "això no em pertoca a mi", aquell ciutadà també se'n va enfadat; pensant que algú li ha de solucionar el problema, però a vegades no sempre els que estem al davant som els responsables de poder-ho fer.

El Síndic també diu en el seu informe, no solament encoratjo als treballadors municipals i el propi govern, sinó també valoro la seva tasca, la seva responsabilitat, el seu treball que fan dia a dia, prova d'això és que aquesta sala d'avui, no solament hi ha entitats no solament hi ha col·lectius, no solament hi ha persones a títol individual, sinó que hi ha molts caps de departament de l'Ajuntament que han volgut escoltar de primera mà aquest informe del Síndic. I de ben segur que han pres nota de totes aquelles recomanacions que el Síndic fa; no solament al propi govern de la ciutat, no solament als grups municipals sinó també als màxims responsables dels diferents treballadors que té aquesta ciutat a l'entorn de quatre-cents.

També el Síndic, com deia abans, ens fa esment a temes de convivència, seguretat, de neteja, de participació, tots aquests temes jo crec que han estat repassats per alguna de les persones que m'ha antecedit en la paraula, i per tant ha anat desgranant una miqueta allò que aquest govern ja ha posat a sobre la taula, respecte allò que vol desenvolupar aquest any 2006. Perquè n'és coneixedor, n'és coneixedor d'aquestes situacions i coneixedor d'aquestes queixes, i per tant intenta posar tots els mecanismes que està a la seva disposició per intentar-les solucionar. Per intentar-les solucionar amb una cosa que jo he repetit molts cops, i que alguns ciutadans creuen que no tinc raó, però en tot cas

me'n alegro que en aquest cas el Síndic també digui el mateix; el govern té una responsabilitat, sense cap mena de dubte, però els ciutadans també, i no cal deixar allò que diem els drets i deures dels ciutadans, i solament parlar dels drets, també els ciutadans com a govern té uns deures; i de ben segur que si tots, govern al primer lloc, però els ciutadans també complissin amb els seus deures, de ben segur que tindríem una ciutat més endreçada, més neta, més convivencial i un llarg etc. que ha anat fent esment el propi Síndic.

En definitiva, jo crec que, com avui tots han reflectit o pràcticament tots han reflectit, el protagonisme no el té l'alcalde, el protagonisme no el té el govern, el protagonisme fins i tot avui no està en els ulls municipals, el protagonisme avui és el Síndic Personer de la nostra ciutat que fa dos anys que treballa; que treballa de manera molt intensa, trobant hores d'on no les té de la seva pròpia feina, trobar un moment per reunir-se en entitats, col·lectius i persones i per tal de copsar també i ajudar el govern municipal, que aquest és l'objectiu, des d'aquesta vessant humanista de la nostra ciutat, ajudar al govern de la ciutat a veure les coses des d'una òptica diferent, o en definitiva fer algunes recomanacions, que de ben segur, ell ho sap perquè ens hem reunit moltes vegades, de ben segur que jo com alcalde i el propi govern en pren nota, i no solament en pren nota, com he dit abans, sinó que la pròpia actuació municipal vers aquest any 2006 ja incorpora alguna d'aquestes consideracions. Perquè no cal esperar un informe, perquè el treball es fa dia a dia, i les reunions que hem mantingut periòdicament, no solament jo amb ell mateix, sinó ell amb diferents responsables o tècnics o polítics de l'Ajuntament fan anant copsant aquesta opinió i per tant anant reflectint aquesta opinió amb les actuacions que aquest govern vulgui tirar endavant.

Per tant, ens mourà l'objectiu de què parlava al principi, ens mourà l'objectiu de millorar la nostra atenció als ciutadans, de millorar els nostres serveis, de buscar aquesta complicitat amb els nostres ciutadans i ciutadanes; i perquè entre tots ens creiem una cosa que es bàsica, la ciutat és de tots, i tots hem de treballar per fer-la una miqueta millor, i sense cap mena de dubte, el Síndic ens ho expressa d'aquesta manera. Jo li vull agrair, com deia al principi, a ell i a tota la seva gent que treballa conjuntament, aquest esforç que fa amb aquest treball i aquesta reflexió sobre aquest informe que de ben segur que no es quedarà aquí; si que tindrem molts anys d'altres informes del Síndic Personer, que ens ajudaran a treballar pel bé dels ciutadans i ciutadanes de la nostra ciutat.

Francisco Amaya, Síndic Personer, Paco, moltes gràcies per la teva feina; i, a tots vostès moltes gràcies per ser aquí i omplir aquesta sala de plens, que ha fet molt més digne i molt més institucional, i molt més lluïda, aquesta presentació del informe i per tant seguim treballant tots plegats per la nostra ciutat, de la qual ens sentim tots orgullosos que se'n diu Mollet del Vallès.

Moltes gràcies, molt bon vespre.”

L'alcalde aixeca la sessió a les 21.45 h, de la qual, com a secretària, estenc aquesta acta.

La secretària

Vist i plau
L'alcalde

